

Zastavené trestní stíhání Andreje Babiše v kauze Čapí hnízdo s „helikoptérovým“ pozadím. Centrála našich špionů je opět v Langley.

- CZ24 News | 30. září 2019

Petr Hájek rozkrývá „helikoptérové“ pozadí zastavení trestního stíhání premiéra Babiše a je přesvědčen, že i poslední naděje Kavárny, prokurátor Zeman, je neobnoví - pokud není sebevrah.

Rachot kolem zastaveného trestního stíhání Andreje Babiše v kauze Čapí hnízdo zvolna utichá. Po absurdní havlistické komedii s ústavní žalobou pravdy a (senátora) Lásky na prezidenta Zemana a jejím odmítnutí ve sněmovně se i Česká televize už více věnuje pokusu o sesazení prezidenta Trumpa. Činí tak stejně vášnivě jako by šlo o Babiše, protože její falešný hlásek je v Americe bedlivě sledován těmi, kdo z temného pozadí (ještě za Deep State) naše luxusně placené propagandisty fakticky řídí.

Andrej Babiš však přesto politickou a mediální kavárnu nakonec zmátl: prohlášením, že by (v případě obnovení trestního stíhání prokurátorem P. Zemanem) odmítl prezidentem M. Zemanem avizovanou abolicí (zastavení stíhání na věčné časy). Spekulace stíhá spekulaci, ale soudruzi z Kavárny se přesto ne a ne dobrat, co to mělo znamenat. Konflikt s prezidentem? Jistotu, že jeho kauza je směšná a nesouditelná? To by platilo ale jen v případě, že by se u nás justice chovala podle práva a hledala spravedlnost. Nic takového však - zvláště v případech kriminalizace politiků na něž Kavárna volbami nemá - jak známo neplatí.

Hloupost na podzim kvete

Nikoho zatím nenapadlo to nejjednodušší: jde nikoli konflikt, ale dohodu s prezidentem. Nemusela být ani výslovná či vyslovená (vše je odposloucháváno), chytrému stačí napovědět. Tuto vlastnost či spíše dar (komu není Shůry dáno, v apatyce nekoupí) ovšem naprostá většina mocných Kavárníků v politice i v médiích naštěstí postrádá. Brzy to předvedou při „oslavách“ třicetiletí listopadového převratu, který naši zemi „přesadil“ z nesvobody a závislosti na Moskvě do nesvobody a závislosti na Washingtonu - a posléze i na Bruselu.

Naštěstí jsou natolik hloupí, že všechno opět neskutečně přeženou (overkill se tomu říká v jejich zaoceánské vlasti), takže opět zlikvidují i toho nedostudovaného Mináře a jeho „Chvilky“. Při správné dramaturgii by jistou roli mohlo obojí sehrát. Ale to oni neumějí. Nejen ti naši. Katastrofální overkill s Grétou v OSN je ze stejného kadlubu. Všechno jsou to miliardy a miliardy investované do přípravy, vysílacích časů, nákladných divadelních scén, tištěných médií, armád propagandistů královsky placených z peněz daňových poplatníků i soukromých zdrojů miliardářů - a nic.

Přitom, pokud jde o tu naši lynčovací flotilu, je to docela prosté: Pokud by státní zástupce Zeman obnovil premiérovo trestní stíhání (či to třeba přikázal svým podřízeným Šarochovi a Erazimovi), prezident by využil svého ústavního práva na abolicí. Protože vyžaduje podpis premiéra nebo člena vlády, Babiš by „spolurozhodnout“ samozřejmě odmítl, a přenesl by tuto pravomoc na ministryni spravedlnosti. Ta by samozřejmě spolupodepsala - a premiér by pak abolicí odmítl. Výsledkem by

bylo, že by sice vyšetřování a třeba i soudní projednávání této absurdní kauzy ještě pár let táhlo – ale Babiš a jeho blízcí už by nemohli být odsouzeni, ani kdyby se proti nim spikli všichni zkorumpovaní soudci. Neb tak zní zákon (a v některých případech se tak už i stalo).

Něco se stalo

Zde bychom mohli skončit a dále už tuto věru nudnou věc neprobírat. Jenže to by byla teprve ta pravá chyba. To si mohou dovolit tupci z hlavních médií, kteří většinou (za to ručím) brzy o Babiše a jeho kauzy pozoruhodně ztratí zájem (vzápětí vysvětlím proč). Dostanou jinou zvěř ke štvanci, skandalizování a lynčování. Hlavně se „pogrétí“ a začnou cloumat kulisami hrůz z přicházející klimatické apokalypsy, protože tam se odehrávají největší investice oněch „postav v pozadí“. A nutně ji budou kombinovat s tlakem na přijetí „migrační strategie“ OSN a Bruselu – protože obojí vede ke stejnému cíli: likvidaci civilizace jak jsme ji znali, a její nahrazení totalitou, jakou dosud nikdo nepoznal (včetně třeba již ohlašovaných a „testovaných“ epidemií, s cílem snížit o jednu dvě miliardy počet lidí na planetě). Co je proti tomu nějaké Babišovo Čapí hnízdo?

Doufejme, že se jim to nepovede (žádný plán nikdy nevyjde), ale sledovat to určitě musíme také velmi intenzivně. Jenže na rozdíl od nich mají svobodná média jako Protiproud zatím ještě možnost určovat si i jinou agendu sama (pokud nás budou svými dobrovolnými příspěvky čtenáři nadále podporovat, a nedovolí tak naši ekonomickou likvidaci, než dříve či později dojde k likvidaci mocenské). Proto si stále ještě můžeme „bez řízení“ klást otázky, které míří za kulisy. Ty, které se týkají pozoruhodného obratu v Babišově „trestní“ kauze, k nim nyní patří dvojnásob.

Opakuji: nejde o to, že by Čapí hnízdo atd. v sobě ukrývalo trestné činy. Bylo to skutečně celé upleteno silnými hráči v pozadí (a s nimi spolupracujícími částmi tajných služeb) pouze na vytlačení Babiše z politiky. Určitě by nás však mělo zajímat, jak došlo k onomu naprosto nečekanému jevu, který nechal Kavárnu zírat s otevřenou pusou: proč oba státní zástupci nečekaně zastavili Babišovo trestní stíhání?

Oba (speciálně však Erazima, Šárochova nadřízeného) si přece „instalovala“ Lenka Bradáčová – hvězda připravovaného mocenského centra „justiční mafie“ – „vyučená“ za Obamy na americké ambasádě v Praze. Do poslední chvíle proto nikdo nepochyboval o tom, že Babiš bude obžalován. ČT už předtáčela reportáže, v nichž o Babišovi mluvili jako o „bývalém premiérovi“ – a najednou tenhle direkt. Proč? Jasně je jedno: něco se stalo. Přišel pokyn. Odkud? No jako obvykle.

Střet

Petr Nečas a jeho vláda padli jak známo na Temelínu. Nešťastný předseda vlády v záchvatu náhlého blouznění začal jednat jako premiér suverénního státu – což ho samozřejmě muselo stát krk. Oznámil, že tendr na zhotovitele dostavby Temelína proběhne podle regulérních pravidel: kdo nabídne lepší technologii, podmínky a financování, ten zvítězí. To znamenalo konec Obamových nadějí, že po krachu „radaru“ dostane do naší země americké vojáky místo dveřmi oknem – spolu s krachujícím Westinghousem. Bylo nutné okamžitě zabránit tomu, aby vláda mohla zadání tendru projednat. Operace Ištvana, Šlachty (a v pozadí Bradáčové a Pavla Zemana) vládu svrhla – a tendr se nekonal.

Andrej Babiš se samozřejmě poučil. Má navíc tu výhodu, že v Bílém domě již nesedí Obama či Clintonová („hitlerovský“ posedlá vidinou války proti Rusku), ale obchodník Trump. Muž, který ve svém projevu v OSN před několika dny neslýchaně otevřeně prohlásil, že bojuje proti globalistům. Tak pravil veřejně americký prezident! Současně vyzval vlastence zemí celého světa, aby bránili své tradice a suverenitu svých států. Druhý den na něj globalistická „clintonovská“ většina ve sněmovně

vybalila impeachment. Že je to typický „overkill“, který pro ně musí skončit katastrofou? To asi ano, protože jsou jak již řečeno fatálně hloupí, ale pro naše téma to v tuto chvíli není podstatné – jen velmi přesně dokreslující situaci i v našem protektorátu.

Babiš se právě tak střetl s globalisty – ačkoli o to vůbec neusiloval. Náš místní Deep State (jehož viditelnými výčnělky je politická a mediální Kavárna) má samozřejmě stejné globalistické řídicí centrum jako americký a bruselský „hluboký stát“. Pobočka byla vybudována již Václavem Havlem a od té doby získala právě tu moc, kterou nyní demonstruje, když její klony v politice prohrávají jedny volby za druhými. Babiš měl být jejím trumfem – jenže sáhli vedle (žádný plán nikdy nevyjde). Velký Andrej neklame, když říká, že není profesionální politik, ale podnikatel a obchodník (právě tak jako Trump). Nemá žádné ideové zázemí, chce pragmaticky řídit zemi jako úspěšnou firmu – což ovšem není možné, protože akcionáři (voliči) zdaleka nejsou jen (daňovými) investory. Proto nutně musel přijít střet, po němž se místní Deep State rozhodl Babiše odstranit: Čapí hnízdo bylo na světě.

Stát zbavený obrany

Miloš Zeman byl hluboce zklamán z Trumpa, který ho nepozval do Bílého domu, ačkoli skutečně patřil k nepatrné menšině evropských politiků, kteří ho v kampani podporovali a jeho volební vítězství přivítali. Jenže v tom nebylo nic osobního. Trump pohrdá politiky, preferuje obchodníky. Když si uvědomil, že Zeman má jen malý vliv na peníze státního rozpočtu, zaměřil pozornost na Babiše. Ten rychle a inteligentně pochopil, že s krytím zad od prezidenta Zemana se sice může premiérem stát, ale udržet se v křesle lze jen s krytím od prezidenta Trumpa.

Donald ovšem nedá na prázdné řeči a breženešovské „projevy přátelství“ bruselských panáků. Chce obchod, aby jeho (astronomicky zadlužená) Amerika byla „opět velkou“. NATO je mu rovněž v podstatě šumák. Nejprve naznačil, že by se ho rád zbavil – ale pak si uvědomil, že je to také klíč ke státním pokladnám členských zemí Aliance. To jsou ona nekompromisně požadovaná 2% rozpočtu na zbrojení i v zemích, které armádu fakticky nemají – jako právě Česká republika. Země bez koloniální minulosti nepotřebuje operetní „expediční sbor“, do něhož místní globalisté pod Havlovým vedením výkonnou armádu proměnili. Ale teď se hodí.

Vojáci jsou dnes něco jako dobří montéři za dob předlistopadových: jezdí si do ciziny přivydělat hezkou hromádku dolarů. Svou zemi tato karikatura armády bránit nemůže – což je ostatně záměrem. Proto také socialista Hamáček (ministr vnitra, místopředseda vlády) chce nyní zlikvidovat sbory vlasteneckých dobrovolníků (domobrany), v nichž muži a ženy pro takovou eventualitu cvičí. Této neslýchané totalitní zvůli se budeme samozřejmě věnovat. Nyní nám však slouží především jako akt, který odhaluje podstatu jednoho velmi drahého nákupu – klíč k pochopení náhlého obratu prokurátorů (nominálně patřících pod „jurisdikci“ Pražské kavárny), kteří stíhání premiéra zastavili.

Vrtulníky: obchodní dárek?

Jde o kauzu, kolem které mainstream našlapuje velmi opatrně, ačkoli by se do protibabišovské operace hodila podstatně lépe – a také v ní jde o létání, nikoli však čapí: předražené a v zásadě pro nás nepoužitelné helikoptéry, které máme koupit od Američanů. Zda nastane něco podobného v případě Temelína, je zatím nejisté. Tendr ještě nebyl vypsán. Vrtulníky jsou však vrabec v hrsti. Jde o opravdový skandál: nejenže je nepotřebujeme (když nemáme armádu). Pokud bychom však už připustili, že se za nějakých zvláštních okolností hodit mohou (přírodní katastrofy, obrana hranice při invazi migrantů), pak bychom stárnoucí sovětské vrtulníky mohli postupně vyměnit za nové.

Již tři roky se o tom jedná. Skupina odborníků, která měla podle požadavků armády vyhledat nejlepší možné nabídky se shodla na italských strojích. Odpovídaly požadavkům i cenou. Utratili bychom za

ně zhruba sedm miliard korun. A tak byl tým posuzovatelů rozpuštěn (padla i ministryně obrany) a noví experti se „kupodivu shodli“ na nabídce americké. Bude sice nejméně jednou tak drahá, musíme vzít nejen víceúčelové ale také bojové stroje (jejichž výroba ostatně končí), a také jejich prodej nezajistí firmy k tomu určené (a schopné o ceně vyjednávat), ale přímo vláda. Takový dárek mohl Andrej Babiš už jen hezky zabalit a odejet s ním počátkem března tohoto roku do Bílého domu.

Předtím si ale ještě zaskočil (jako náš první premiér) do sídla CIA ve virginském Langley. Zde „políbil prsten“ (žádná zpráva o jednání nebyla). Podle našich zdrojů slíbil opětovné „přenasazení“ našich tajných služeb na servisní organizaci CIA a izraelského Mosadu, neboť se předtím pokusil orientovat je ze středovýchodního a ruského spíše na evropské prostředí. Na dotvrzení musel asistovat vyznamenání spolupracovníka CIA a šéfa BIS Michala Koudelky (dostal příznačně cenu George Teneta, nejvyšší ocenění za „zahraniční spolupráci“), a pak rozesmátý, uvolněný a šťastný se vydal do Bílého domu předat „virtulníkový dárek“.

Už je to hotovo?

Americké helikoptéry opravdu nepotřebujeme. A zvláště pak ne za cenu, kterou už schválil Kongres – jakkoli je jinak s prezidentem Trumpem ve věčné válce. Je proto třeba za ně u nás dál lobbovat, dokud není kontrakt skutečně podepsán, protože jde o obchod pro nás tak nevýhodný, jak si jen lze představit. Typicky proto web (Babišem založený a financovaný) Česká pozice k tomu právě píše:

„Optimální je lehký víceúčelový vrtulník pro naši armádu je UH-1Y Venom a potřebujeme i bitevníky, takže k Venomu jediné Viper,“ říká expert na vojenství a publicista Lukáš Visingr. Finální stav by pak měl být podle něho podobný tomu, co chce podepsat Rumunsko, tedy zhruba dvanáct obou typů. Později by mělo dojít k dalšímu kontraktu v obráceném gardu – čtyři víceúčelové a osm bitevních vrtulníků.“

Jinými slovy – tohle je teprve počátek. Italské (nebo i další jiné) stroje, které nejen odpovídají požadavkům našich (operetních) vojáků, ale pohybují se v reálných cenách na trhu (pokud je provádějí specializované firmy a ne přímo vláda vládě), jsou zdá se definitivně u ledu. Nesmyslné desítky miliard z našich daní potečou do amerických zbrojovek i v příštích letech. Po tunelech „solárních baronů“ (čtyřicet miliard každý rok jen tak) jde o další neslýchaný „tunýlek“ našim „spojencům“. A veřejnost nic netuší, protože i jinak ostře protibabišovská média mlčí.

Kavárenská opozice v parlamentu i médiích (v čele s ČT) k tomu ovšem logicky ani necekne: je přece napojená (přímo či nepřímou) na stejné „řídící centrum“ v Langley. Je to dokonale „havlisticky“ absurdní. Hledají nejfantastičtější záminky k odstranění Andreje Babiše, buší do něj jako hluchý do vrat – ale tu jedinou reálnou nechávají bez povšimnutí. Opět logicky: ve dvojí loajalitě – k Bruselu a washingtonskému Deep State (k ČR žádnou nemají) – vyšší bere.

Vítěz je... kdo?

Andrej Babiš může být opravdu v klidu. Po návštěvě v centrále CIA a předaném dárku v Bílém domě, bylo o jeho „trestní kauze“ definitivně rozhodnuto (již jsme o tom rovněž psali). To jen ťulpasové z Kavárny žili stále v přesvědčení, že je vše podle původních dohod s obamovskou globalistickou smečkou Deep State – a Babiš bude na základě vykonstruovaného obvinění odstraněn. Proto byli tak šokováni zastavením trestního stíhání Šarochem a Erazímem, svými lidmi. Se stejnou naivitou nyní doufají, že nejvyšší prokurátor Pavel Zeman trestní stíhání obnoví.

Mýlí se. S oběma hlavními protagonisty (Pavel Zeman, Lenka Bradáčová) se totiž houpe větev, na níž si s americkou pomocí vybudovali své hnízdo. Už to pochopili. Bradáčová ani necekne, Zeman se

ozve co nejpozději (aby nerušil listopadové demonstrace Chvilek globalistů) - a pravděpodobně zastavené trestního stíhání neobnoví. Pokud ano, bude to poslední, co ve své (dosti temné) kariéře udělal. Bylo by půvabné, kdyby pak Milión chvilek, Kalouskové a spol. šli demonstrovat proti CIA. Pokud přesto P. Zeman spáchá sebevraždu (a trestní stíhání obnoví), ví od M. Zemana, co bude následovat (viz výše). Kruh se uzavřel.

Andrej Babiš je tak jako tak ze svého problému venku. Musel zaplatit (našimi penězi) a ještě bezpochyby bude muset platit dál. Možná ani nebude třeba Temelínem, který je po Nečasově pádu přece jen trochu moc na očích. Stačí, když stejnou cestou jako s vrtulníky bude utrácet ze státního rozpočtu do peneženek amerických zbrojařských firem ona dvě procenta HDP, desítky miliard z našich krvavých (a stále se zvyšujících) daní. To bude i soudružka Černochová (a další válečníci z ODS, TOP 09, Starostů či Pirátů) jen nadšením hýkat. Trikolóra mladého Klause asi ne.

Babiš prokázal obchodní inteligenci, kterou jeho předchůdci neměli. Navíc teď (po Trumpově projevu v OSN) se může dokonce s ještě větší vervou pustit do (minimálně slovní) obrany českých národních zájmů - pokud jde o Brusel. Takže i vlastenecky orientovaná část jeho voličů bude spokojena.

Tím víme o tajemství nečekaného skončení jeho kauzy skoro vše. Kromě jediné otázky, kterou budeme donekonečna řešit, dokud naše vlast, dnes protektorát, nebude opět svobodná a suverénní (s vlastní armádou a domobranou připravenou ji bránit nejen před zbytečnými vrtulníky): Kdo je vlastně vítěz?

Petr Hájek